

Sygn. akt (...)

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w R. Ś., Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Ewelina Serafin

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Aneta Morbach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R. Ś. - A. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2015 roku sprawy:

B. M. (M.), syna I. i K. z domu K.,
urodzonej w dniu (...) w R.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 29 grudnia 2009 roku, sygnatura akt (...), za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., popełnione w nocy z 24 na 25 kwietnia 2009 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Skazanego w okresie próby oddano pod dozór kuratora oraz zobowiązano do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 7 maja 2013 roku, sygn. akt (...), zarządzone wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 grudnia 2010 roku, sygnatura akt (...), za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., popełnione w dniu 30 czerwca 2010 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku zapłaty zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 22 sierpnia 2013 roku, sygn. akt (...), zarządzone wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 września 2012 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 278 §1 k.k., popełnione w dniu 4 sierpnia 2011 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Oraz zobowiązano do wykonywania pracy zarobkowej. Orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 listopada 2013 roku, sygn. akt (...), zarządzone wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 29 października 2012 roku, sygn. akt (...), za ciąg przestępstw z art. 288 § 1 k.k. , popełnionych w okresie od 24 kwietnia 2012 roku do 5 maja 2012 roku, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Karę pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego zawieszono na okres 5 lat próby oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkód wyrządzonych popełnionymi przestępstwami. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 26 sierpnia 2014 roku, sygn. akt (...), zarządzone wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 lutego 2013 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. , popełnione w dniu 5 maja 2012 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wobec skazanego

warunkowo zawieszono wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata, oddając w okresie próby pod dozór kuratora. Zobowiązano skazanego do naprawienia szkdy wyrządzonej przestępstwem. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś., z dnia 15 stycznia 2015 roku, sygn. akt (...), zarządzono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 26 lutego 2013 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 k.k., popełnione w dniu 29 września 2012 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. W okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora oraz orzeczono wobec skazanego środki karne w postaci przepadku dowodu i obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 15 stycznia 2015 roku, sygn. akt (...), zarządzono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 maja 2014 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 158 §1 k.k. , popełnione w dniu 12 sierpnia 2013 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. W okresie próby oddano Kazanego pod dozór kuratora i orzeczono środek karny w postaci obowiązku zapłaty na rzecz pokrzywdzonego zadośćuczynienia. Postanowienie Sądu rejonowego w R. Ś. z dnia 5 lutego 2015 roku, sygn. akt (...), zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 31 marca 2014 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. , popełnione w dniu 18 lipca 2012 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

1. na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 kk. w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 27.09.2013r o zmianie ustawy – kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw oraz ustawy z dnia 20.02.2015r o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw i ustawy z 20.03.2015r o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw zmieniającą ustawę Kodeks karny z dn. 1.07.2015r łączy skazanemu B. M. jednostkowe kary pozbawienia orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 września 2012 roku sygnatura akt (...), opisanym w punkcie III części wstępnej wyroku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 29 października 2012 roku, sygn. akt (...), opisanym w punkcie IV części wstępnej wyroku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 lutego 2013 roku, sygn. akt (...), opisanym w punkcie V części wstępnej wyroku;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 31 marca 2014 roku, sygn. akt (...), opisany w punkcie VIII części wstępnej wyroku;

i wymierza skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

2. w pozostałym zakresie pozostawia wymienione w punkcie 1 części dyspozytywnej wyroku łącznego wyroki do odrębnego wykonania;

3. na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokiem wymienionym w punkcie I, II, VI i VII;

4. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 28.05.1982 r prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. W. kwotę 172,20 zł (sto siedemdziesiąt dwa złote i 20/100) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

5. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt. (...)

UZASADNIENIE

Skazany B. M. wniósł o wydanie względem niego wyroku łącznego i połączenie wszystkich kar orzeczonych wydanymi wobec wyrokami skazującymi Sądu Rejonowego w R. Ś. i Sądu Rejonowego w M..

Sąd Rejonowy w R. Ś. ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. został skazany wyrokami

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 29 grudnia 2009 roku, sygnatura akt (...), za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., popełnione w nocy z 24 na 25 kwietnia 2009 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Skazanego w okresie próby oddano pod dozór kuratora oraz zobowiązano do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 7 maja 2013 roku, sygn. akt (...), zarządono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

X. wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 grudnia 2010 roku, sygnatura akt (...), za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., popełnione w dniu 30 czerwca 2010 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku zapłaty zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 22 sierpnia 2013 roku, sygn. akt (...), zarządono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

XI. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 września 2012 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 278 §1 k.k., popełnione w dniu 4 sierpnia 2011 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Oraz zobowiązano do wykonywania pracy zarobkowej. Orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 listopada 2013 roku, sygn. akt (...), zarządono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

XII. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 29 października 2012 roku, sygn. akt (...), za ciąg przestępstw z art. 288 § 1 k.k. , popełnionych w okresie od 24 kwietnia 2012 roku do 5 maja 2012 roku, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Karę pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego zawieszono okres 5 lat próby oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora. Orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkód wyrządzonych popełnionymi przestępstwami. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 26 sierpnia 2014 roku, sygn. akt (...), zarządono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

XIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 lutego 2013 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. , popełnione w dniu 5 maja 2012 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wobec skazanego warunkowo zawieszono wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata, oddając w okresie próby pod dozór kuratora. Zobowiązano skazanego do naprawienia szkdy wyrządzonej przestępstwem. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś., z dnia 15 stycznia 2015 roku, sygn. akt (...), zarządono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

XIV. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 26 lutego 2013 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 k.k., popełnione w dniu 29 września 2012 roku, na karę 8 miesięcy

pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. W okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora oraz orzeczono wobec skazanego środki karne w postaci przepadku dowodu i obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 15 stycznia 2015 roku, sygn. akt (...), zarządzono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

XV. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 maja 2014 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 158 §1 k.k. , popełnione w dniu 12 sierpnia 2013 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. W okresie próby oddano Kazanego pod dozór kuratora i orzeczono środek karny w postaci obowiązku zapłaty na rzecz pokrzywdzonego zadośćuczynienia. Postanowienie Sądu rejonowego w R. Ś. z dnia 5 lutego 2015 roku, sygn. akt (...), zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

XVI. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 31 marca 2014 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. , popełnione w dniu 18 lipca 2012 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

W warunkach izolacji więziennej B. M. przebywa od 15 października 2014 roku. W czasie orzekania skazany odbywała karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś., sygn. akt. (...), której koniec został przewidziany na dzień 15 czerwca 2016 roku.

Zachowanie skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, jak wynika z opinii nadesłanej przez Dyrektora Zakładu Karnego w S., ocenione zostało jako poprawne. Skazany, według treści opinii, stosuje się do porządku wewnętrznego, wobec przełożonych stara się być grzeczny i taktowany. Nie związał się z przedstawicielami podkultury przestępczej. W czasie odbywania kary pozbawienia wolności był nie był nagradzany regulaminowo, a jednokrotnie karany dyscyplinarnie. Skazany nie sprawia problemów natury wychowawczej. Został zatrudniony odpłatnie i ze swoich obowiązków wywiązuje się właściwie.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o akta spraw: Sądu Rejonowego w M. o sygn. akt (...), Sądu Rejonowego w R. Ś. o sygnaturze (...), (...), (...), (...), (...), (...) i (...). Nadto Sąd oparł się na dowodach z dokumentów w postaci: opinii o skazanym oraz informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 27-28), danych o karalności (k. 36-37).

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą ustalenia zaistnienia przesłanek wydania wobec skazanego B. M. wyroku łącznego było do Sądu określenie ram przedmiotowych obecnego postępowania. Jak ustalono to w toku niniejszego postępowania wobec skazanego do tej pory nie wydano żadnego wyroku łącznego, dlatego też rozważeniu pod kątem wystąpienia przesłanek orzeczenia kary łącznej poprzez połączenie kar orzeczonych wyrokami skazującymi wydanymi wobec B. M. podlegały wszystkie dotychczas wydane wobec niego wyroki.

Wyjaśnić w tym miejscu dodatkowo należy, iż w niniejszej sprawie Sąd zastosował przepisy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i 91 §2 k.k. w brzmieniu przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396) zmieniającą ustawę Kodeks karny z dniem 1 lipca 2015 r., albowiem zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ww. ustawy przepisy rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W rozpatrywanej sprawie wszystkie wyroki skazujące zapadły wobec skazanego przed dniem 1 lipca 2015 r., co też uzasadniało zastosowanie przepisów art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu sprzed ww. nowelizacji z dnia 1 lipca 2015 r.

W analizowanym stanie faktycznym w zakresie orzeczeń jakie zapadły wobec skazanego występował jeden tzw. realny zbieg przestępstw oraz ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 §2 k.k.

Wskazać należy, iż warunki do wydania wyroku łącznego są wówczas spełnione, gdy prawomocnymi wyrokami wymierzono skazanemu kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, za dwa lub więcej przestępstw

popelnionych przed wydaniem pierwszego wyroku, chociażby nieprawomocnego, co do któregokolwiek z tych przestępstw, a także wówczas gdy prawomocnymi wyrokami w takich warunkach wymierzono takie kary za przestępstwa pozostające w zbiegu i ciąg przestępstw. Wówczas to Sąd ma obowiązek wydania wyroku łącznego (na co wskazuje sformułowanie – „orzeka”), nie jest przy tym związany treścią wniosków stron. Wynika to wprost z treści art. 85 k.k., art. 91 k.k. oraz art. 570 k.p.k.

Rozważając istnienie zbiegów realnych pomiędzy popelnionymi przez skazanego B. M. przestępstwami oraz ciągiem przestępstw Sąd dostrzegł, iż w zbiegu realnym pozostają przestępstwa, za które został on skazany wyrokami:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 września 2012 roku sygnatura akt (...), opisanym w punkcie III części wstępnej wyroku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 29 października 2012 roku, sygn. akt (...), opisanym w punkcie IV części wstępnej wyroku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 lutego 2013 roku, sygn. akt (...), opisanym w punkcie V części wstępnej wyroku;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 31 marca 2014 roku, sygn. akt (...), opisany w punkcie VIII części wstępnej wyroku.

Przestępstwa i ciąg przestępstw, za których popelnienie B. M. został skazany powyżej wymienionymi wyrokami zostały popelnione w dniach 4 sierpnia 2011 roku (sygn. akt (...)), w okresie od 24 kwietnia 2012 roku do 5 maja 2012 roku (sygn. akt (...)), w dniu 5 maja 2012 roku (sygn. akt (...)) i 18 lipca 2012 roku (sygn. akt (...)), a więc zanim zapadł w dniu 12 września 2012 roku wyrok w sprawie o sygn. akt (...). Łączeniu w tym wypadku podlegały kary pozbawienia wolności w wymiarze: 8 miesięcy pozbawienia wolności (sygn. akt VI K 643/11), 10 miesięcy pozbawienia wolności (Sygn. akt (...)), 4 miesięcy pozbawienia wolności (sygn. akt (...)) i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności (sygn. akt (...)), a więc kary jednorodnjajowe.

Wskazać należy, co prawda, iż kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w R. Ś. w sprawach o sygn. akt (...), (...) i (...), orzeczone zostały pierwotnie z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, jak opisano to jednakże w początkowej części uzasadniania wszystkie te kary prawomocnymi już postanowieniami zostały zarządzone do wykonania wobec skazanego. Biorąc to pod uwagę w toku niniejszego postępowania o wydanie wyroku łącznego wymierzone B. M. kary pozbawienia wolności miały już charakter kar bezwzględnych. Jak wskazała to Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 czerwca 2015 roku, sygn. akt V KK 90//15 LEX nr 1744199 „Kara pozbawienia wolności orzeczona z zastosowaniem środka probacji zachowuje ten charakter, o ile po jego wydaniu, a najpóźniej w terminie 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, nie dojdzie do zarządzenia jej wykonania. Tego rodzaju rozstrzygnięcie zmienia natomiast kategorię skazania, które staje się skazaniem na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia i tak należy je postrzegać w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.”

W niniejszej sprawie łączeniu podlegały kary wymierzone B. M. zarówno za przestępstwa nie stanowiące ciągu przestępstw, a więc występki za które został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w R. Ś. o sygn. akt (...) oraz (...), za ciąg przestępstw, za które wymierzono jedną karę wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. sygn. akt (...), jak i za przestępstwo, za które została wymierzona kara jednostkowa wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. sygn. akt (...), które jednakże wchodziło w zakres ciągu przestępstw, za które został skazany wyrokiem o sygn. akt (...).

W ocenie Sądu, zarówno przestępstwo zniszczenia mienia z art. 288 §1 k.k. popelnione przez skazanego w dniu 5 maja 2012 roku poprzez namalowanie farbą na elewacji budynków napisów, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. o sygn. akt (...), jak i przestępstwa zniszczenia mienia z art. 288 §1 k.k. popelnione w dniach 5 maja 2012 roku poprzez namalowanie farbą na elewacjach budynków napisów oraz w dniu 24 kwietnia 2012 roku poprzez zniszczenie dwóch skrzydeł okiennych i skrzynek listowych w budynkach, za które B. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. o sygn. akt (...), stanowią jeden ciąg przestępstw za który zostały odrębnymi

wyrokami jednostkowymi wymierzone dwie odrębne kary. Zgodnie z art. 91 § 2 k.k. w wypadku realnego zbiegu ciągów przestępstw albo wystąpienia takiego ciągu i pojedynczego przestępstwa, które do tego ciągu nie należy, sąd - na podstawie kar orzeczonych za ciąg lub ciągu przestępstw albo za pojedyncze przestępstwo pozostające w zbiegu - orzeka karę łączną, stosując przepisy art. 85-89. Te same przepisy prawa stanowią również podstawę orzeczenia kary łącznej w przypadku wystąpienia realnego zbiegu pojedynczych przestępstw, ciągu przestępstw oraz dodatkowo przestępstwa, które do ciągu tego należy.

Mając na uwadze wymiar kar jednostkowych wymierzonych za przestępstwa i ciąg przestępstw pozostające w zbiegu realnym, kara łączna mogła zostać wymierzona w granicach od 10 miesięcy (najwyższa z kar jednostkowych) do 2 lat i 2 miesięcy (suma kar). Łącząc kary pozbawienia wolności Sąd zastosował zasadę asperacji polegającą na wymierzeniu kary łącznej wyższej od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, niższej jednakże od sumy kar jednostkowych i wymierzył karę łączną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku).

Sąd uznał, iż wobec B. M. brak jest podstaw do zastosowania reguły pełnej absorpcji, o co wnosił skazany, za przestępstwa pozostające w tzw. zbiegu realnym. Przemawia za tym przede wszystkim fakt, iż na dobrodziejstwo wynikające z zastosowania tej reguły, zasługiwać powinni jedynie nieliczni sprawcy. Zgodnie bowiem z poglądem ukształtowanym w doktrynie, oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji traktować należy jako rozwiązanie skrajne i stosowane wyjątkowo. Podobny pogląd zajął też Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 8 marca 2001 r. (II AKa 59/01, Prok.i Pr. 2002/3/21 stwierdził, że „zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej jak dwa, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra. Na wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji winny też mieć wpływ okoliczności, które ustawowo wskazują na możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, nawet wtedy, gdy przy wymiarze kar jednostkowych sąd nie skorzystał z tego dobrodziejstwa, a nie sprzeciwiają się temu względy prewencyjne”. W ocenie Sądu w odniesieniu do skazanego B. M. nie zachodzą okoliczności, które przemawiałyby za zastosowaniem tego wyjątkowego rozwiązania. W zbiegu realnym pozostają przestępstwo kradzieży z art. 278 §1 k.k., przestępstwa zniszczenia mienia z art. 288 §1 k.k. oraz przestępstwo użycia podrobionego dokumentu z art. 270 § 1 k.k.. Co prawda pomiędzy przestępstwami zniszczenia mienia za które B. M. został skazany występuje wyjątkowo bliskość przedmiotowa – podmiotowa, albowiem wchodzi one w skład jednego ciągu przestępstw, zostały popełnione w bardzo bliskiej odległości czasowej w bardzo podobny sposób, jednakże taka zbieżność nie czasową nie zachodzi już pomiędzy przestępstwami zniszczenia mienia a przestępstwem kradzieży. Sąd wziął pod uwagę związek pomiędzy przestępstwami kradzieży i zniszczenia mienia popełnionymi przez skazanego wyrażający się w tym, iż były to wszystkie wymierzone przeciwko jednemu dobru prawnemu, a mianowicie mieniu oraz bliską więź czasową pomiędzy przestępstwami zniszczenia mienia a przestępstwem z art. 270 §1 k.k.. Przemawiały one za uznaniem, iż pomiędzy przestępstwami pozostającymi w zbiegu realnym istnieje więź przedmiotowa. Wiąż przedmiotową pomiędzy przestępstwem posłużenia się sfałszowanym dokumentem, a przestępstwami wymierzonymi przeciwko mieniu osłabia jednakże to, iż wymierzone były one w inne rodzajowo dobra, a także prawie roczna odległość czasowa pomiędzy pierwszym a ostatnim z przestępstwa pozostające w zbiegu.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd uznał, iż kara łączna w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienie wolności odzwierciedla te wszystkie okoliczności świadczące o występowaniu więzi przedmiotowo – podmiotowych pomiędzy przestępstwami pozostającymi w zbiegu, jak również okoliczności przemawiającymi za uznaniem, iż więzi te nie były wyjątkowo bliskie.

Orzeczenie wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności było nie tylko wyrazem powyższej oceny związku przedmiotowo – podmiotowego pomiędzy pozostającymi w zbiegu przestępstwami, lecz także wyrazem oceny postawy skazanego. Zauważyć należy, iż skazany, po wymierzeniu mu kary za popełnione przestępstwa pozostające w zbiegu, ponownie naruszył i to dwukrotnie porządek prawny dopuszczając się kolejnych przestępstw, za które został skazany prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w R. Ś..

Oceniając postawę skazanego Sąd wziął pod uwagę na korzyść skazanego opinię Dyrektora Zakładu Karnego w S., w której zachowanie skazanego zostało ocenione jako zadowolające, prognoza kryminologiczna jako pomyślna.

W związku z powyższym, uwzględniając cel prewencji szczególnej i ogólnej, bacząc jednocześnie na dyrektywę humanitarnego miarkowania kar przy jej wymiarze, Sąd uznał, iż wymierzenia kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zbiegające się przestępstwa winno spełnić wobec skazanego cele wychowawcze, wzbudzając zarówno w nim jak i w jego otoczeniu przekonanie, iż popełnienia przestępstw spotyka się z adekwatną reakcją karną. Taki wymiar kary łącznej jest zarazem korzystniejszy dla skazanego, niż wykonywanie po kolei kar jednostkowych podlegających łączeniu w przedmiotowej sprawie.

Poza tym zbiegiem pozostawały przestępstwa, za które B. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 grudnia 2010 roku, sygn. akt (...) oraz przestępstwo, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 29 grudnia 2009 roku, sygn. akt (...), albowiem po popełnieniu tych przestępstw, a przed popełnieniem przestępstwa kolejnego, zostały wydane dotyczące ich wyroki. Poza wyżej omówionym realnym zbiegiem przestępstw pozostają również przestępstwa, za które B. M. został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 16 lutego 2013 roku sygn. akt (...), albowiem popełnione zostało po wydaniu wyroku o sygn. akt (...) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 12 maja 2014 roku sygn. akt (...), albowiem zostało ono popełnione po wydaniu wyroku o sygn. akt (...) a jednocześnie także po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. akt (...).

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach I, II, VI i VII części wstępnej wyroku, z uwagi na brak podstaw do wydania wyroku łącznego w przypadku kary wymierzonych tymi wyrokami.

Ponieważ dla skazanego ustanowiono obrońcę z urzędu, Sąd na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. W. kwotę brutto 172,20 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu przez adwokata ustanowionego z urzędu.

Z uwagi na przewidywany okres izolacji skazanego, sytuację majątkową skazanego i odbywanie przez niego kary pozbawienia wolności, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił go od ponoszenia wydatków w sprawie o wydanie wyroku łącznego.

ZARZĄDZENIE

(...) adw. B. W. (...)

Dnia, 25 listopada 2015 roku